

Psalm 5

Septuaginta (LXX)

1 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης ψαλμὸς τῷ δαυιδ

2 τὰ ρήματά μου ἐνώτισαι κύριε σύνες τῆς κραυγῆς μου

3 πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ θεός μου ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι κύριε

4 τὸ πρῷ πεισακούσῃ τῆς φωνῆς μου τὸ πρῷ παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψομαι

5 ὅτι οὐχὶ θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἴ οὐδὲ παροικήσει σοι πονηρευόμενος

6 οὐ διαιμενοῦσιν παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν

7 ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος ἄνδρα αἵματων καὶ δόλιον βδελύσσεται κύριος

8 ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἄγιόν σου ἐν φόβῳ σου

9 κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν μου τὴν ὁδόν σου

10 ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια ἡ καρδία αὐτῶν ματαία τάφος ἀνεφγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολοῦσαν

11 κρῖνον αὐτούς ὁ θεός ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν κατὰ τὸ πλήθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς ὅτι παρεπίκρανάν σε κύριε

12 καὶ εὐφρανθήτωσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου

13 ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον κύριε ὡς ὅπλῳ εὐδοκίᾳς ἐστεφάνωσας ἡμᾶς